

Zbiór Orzeczeń

WYROK SĄDU (siódma izba)

z dnia 25 czerwca 2020 r.*

Służba publiczna – Urzędnicy – Awans – Postępowanie w sprawie awansu (2017) – Decyzja o nieawansowaniu – Jasność i precyzyjność zarzutu skargi – Zasada zgodności – Zakwestionowanie aktów ostatecznych – Dopuszczalność – Artykuł 45 regulaminu pracowniczego – Sprawozdanie cząstkowe z okresu próbnego – Sprawozdanie z okresu próbnego – Sprawozdanie z oceny – Okoliczności brane pod uwagę przy porównywaniu osiągnięć – Prawdliwość postępowania – Odpowiedzialność – Krzywda

W sprawie T-511/18

XH, którą reprezentowała adwokat E. Auleytner,

strona skarżąca,

przeciwko

Komisji Europejskiej, którą reprezentowali L. Radu Bouyon i L. Vernier, w charakterze pełnomocników,

strona pozwana,

mającej za przedmiot oparte na art. 270 TFUE żądanie, po pierwsze, stwierdzenia nieważności decyzji opublikowanej w biuletynie *Informacje administracyjne* nr 25-2017 z dnia 13 listopada 2017 r. o nieumieszczeniu nazwiska skarżącej na liście urzędników awansowanych w ramach postępowania w sprawie awansu (2017) oraz stwierdzenia nieważności decyzji R/96/18 z dnia 7 czerwca 2018 r. oddalającej zażalenie skarżącej z dnia 10 lutego 2018 r., a po drugie, naprawienia szkód, które skarżąca miała ponieść w wyniku tych decyzji,

SĄD (siódma izba),

w składzie: R. da Silva Passos (sprawozdawca), prezes, L. Truchot i M. Sampaio Pucurull, sędziowie,

sekretarz: P. Cullen, administrator,

uwzględniając pisemny etap postępowania i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 19 grudnia 2019 r.,

wydaje następujący

* Język postępowania: angielski.

Wyrok¹

I. Okoliczności powstania sporu

- 1 Skarżąca, XH, jest urzędniczką Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF). Po pomyślnym przejściu konkursu EPSO/2009/169 (prawo) została powołana na urzędnika i z dniem 1 lipca 2014 r. została zatrudniona w grupie zaszerogowania AD 5 w ramach pierwszego wydziału OLAF-u. Jej zatrudnienie było połączone z odbyciem okresu próbnego (zwanego dalej „okresem próbnym”), który zakończył się w dniu 31 marca 2015 r.
- 2 W dniu 22 października 2014 r. skarżąca poddała się badaniu lekarskiemu, które przeprowadził lekarz A, psychiatra służby medycznej Komisji Europejskiej (zwanej dalej „służbą medyczną”). Skierowanie skarżącej na badanie było rezultatem jej problemów z innymi członkami pierwszego wydziału OLAF-u, w którym była zatrudniona.
- 3 Z dniem 1 listopada 2014 r. skarżąca została przeniesiona do drugiego wydziału OLAF-u.
- 4 W dniu 5 grudnia 2014 r. skarżącej przekazano sprawozdanie częściowe z okresu próbnego (zwane dalej „sprawozdaniem częściowym z okresu próbnego”). W wiadomości elektronicznej z dnia 15 grudnia 2014 r. skarżąca wskazała, że nie zgadza się z uwagami zawartymi w tym sprawozdaniu.
- 5 W styczniu 2015 r. skarżąca zwróciła się do służby medycznej z wnioskiem o udostępnienie jej dokumentacji medycznej. W dniu 3 lutego 2015 r. służba medyczna poinformowała skarżącą, że może ona udostępnić dokumentację medyczną jedynie do wglądu lekarza zewnętrznego. W dniach 1 marca 2015 r. i 4 kwietnia 2016 r. skarżąca upoważniła w tym celu kolejno lekarzy B i C.
- 6 W dniu 20 marca 2015 r. skarżąca została powołana na urzędnika na czas nieokreślony ze skutkiem od dnia 1 kwietnia 2015 r.
- 7 W dniu 26 marca 2015 r. skarżącej przekazano sprawozdanie z jej okresu próbnego. Sprawozdanie było podpisane przez kierownika drugiego wydziału, w którym była zatrudniona skarżąca, działającego w charakterze oceniającego, oraz przez p.o. dyrektora dyrekcji B OLAF-u, działającego w charakterze zatwierdzającego.
- 8 W ramach postępowania w sprawie wniosku o udostępnienie dokumentacji medycznej skarżąca została poinformowana o komentarzu zawartym w opinii lekarza A z dnia 31 marca 2015 r. (zwanej dalej „komentarzem lekarza A”). Rzeczoną opinię został sporządzony po badaniu lekarskim z dnia 22 października 2014 r. wskazanym w pkt 2 powyżej. W dniu 2 października 2015 r. lekarz B przekazał skarżącej fragmenty komentarza lekarza A. W kwietniu 2016 r. Komisja zaprosiła lekarza C do pomieszczeń służby medycznej, aby mógł się on zapoznać z pełnym tekstem komentarza lekarza A. Konsultacje te miały miejsce w dniu 11 maja 2016 r.
- 9 W dniu 11 kwietnia 2015 r. skarżąca złożyła do właściwego organu powołującego pierwszy wniosek o udzielenie wsparcia przeciwko kierownikowi pierwszego wydziału, w którym była zatrudniona. W dniu 6 lipca 2015 r. skarżąca złożyła do właściwego organu powołującego drugi wniosek o udzielenie wsparcia przeciwko opiekunowi okresu próbnego w tym samym wydziale. W powyższych wnioskach skarżąca twierdziła w istocie, że treść sprawozdania częściowego z okresu próbnego, o którym mowa w pkt 4 powyżej, była zniesławiająca, co stanowi przejaw mobbingu ze strony jej przełożonych. Decyzją D/306/15 z dnia 24 lipca 2015 r. i decyzją D/512/15 z dnia 19 października 2015 r. właściwy organ powołujący oddalił oba wnioski o udzielenie wsparcia. W dniu 23 października 2015 r. skarżąca wniosła zażalenie na decyzję D/306/15, a w dniu 19 stycznia 2016 r. zażalenie na

¹ Poniżej zostały odtworzone jedynie te punkty wyroku, których publikację Sąd uznał za wskazaną.

decyzję D/512/15. W ramach pierwszego z tych dwóch zażaleń zażądała ona między innymi usunięcia sprawozdania częściowego z okresu próbnego z jej akt osobowych. Decyzją R/730/15 z dnia 9 lutego 2016 r. i decyzją R/43/16 z dnia 27 kwietnia 2016 r. właściwy organ powołujący oddalił oba zażalenia.

- 10 W dniu 21 lipca 2016 r. skarżąca zażądała odszkodowania za szkody i koszty, w tym honoraria adwokackie, które poniosła w związku z postępowaniem w sprawie wniosku o udostępnienie dokumentacji medycznej. W dniu 30 sierpnia 2016 r. służba medyczna oddaliła ten wniosek.
- 11 W dniu 30 września 2016 r. skarżąca zażądała dołączenia do jej dokumentacji medycznej opinii lekarskiej profesora D, zewnętrznego psychologa, z którym konsultowała się w sierpniu 2016 r.
- 12 W dniu 10 października 2016 r. skarżąca wniosła skargę do Europejskiego Inspektora Ochrony Danych (EIOD). Skarga dotyczyła, po pierwsze, czasu trwania postępowania w sprawie rozpatrzenia jej wniosku o udostępnienie dokumentacji medycznej, a po drugie, niedołączenia opinii profesora D do jej dokumentacji medycznej.
- 13 W dniu 27 listopada 2016 r. skarżąca złożyła zażalenie na decyzję służby medycznej, o której mowa w pkt 10 powyżej, oddalającej jej wniosek o odszkodowanie za szkody i koszty, jakie poniosła w związku z postępowaniem w sprawie wniosku o udostępnienie dokumentacji medycznej. Decyzją R/579/16 z dnia 9 marca 2017 r. właściwy organ powołujący oddalił to zażalenie.
- 14 W tym samym okresie, w styczniu 2016 r. i w kwietniu 2017 r., zostały sporządzone sprawozdania z oceny rocznej skarżącej za lata 2015 i 2016 (zwane dalej „sprawozdaniem z oceny”).
- 15 W dniu 3 kwietnia 2017 r. Komisja ogłosiła, poprzez publikację w biuletynie *Informacje administracyjne* nr 13-2017, wszczęcie postępowania w sprawie awansu (2017) [zwane dalej „postępowaniem w sprawie awansu (2017)”]. Następnie w dniu 19 czerwca 2017 r. została opublikowana lista urzędników przedstawionych do awansu przez dyrektora generalnego OLAF-u. Nazwisko skarżącej nie figurowało na tej liście.
- 16 W dniu 11 kwietnia 2017 r. skarżąca ponowiła swój wniosek z dnia 30 września 2016 r. o dołączenie do jej dokumentacji medycznej opinii profesora D (zob. pkt 11 powyżej).
- 17 W czerwcu 2017 r. skarżąca złożyła do Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich skargę na umieszczenie sprawozdania częściowego z okresu próbnego w jej aktach osobowych.
- 18 W dniu 26 czerwca 2017 r. skarżąca wniosła do wspólnego komitetu ds. awansów (zwanego dalej „WKA”) zażalenie na decyzję dyrektora generalnego OLAF-u o nieumieszczeniu jej na liście urzędników przedstawionych do awansu.
- 19 W dniu 25 sierpnia 2017 r. skarżąca zwróciła się do służby medycznej z wnioskiem o usunięcie komentarza lekarza A z jej dokumentacji medycznej. W dniu 28 sierpnia 2017 r. służba medyczna poinformowała ją, że jej dokumentacja medyczna nie zawiera tego komentarza.
- 20 W dniu 27 sierpnia 2017 r. członek WKA zapoznał się ze sprawozdaniem częściowym z okresu próbnego skarżącej.
- 21 W dniu 21 września 2017 r. wspólna grupa pośrednicząca (zwana dalej „WGP”) sporządziła projekt opinii, w której zarekomendowano, że skarżąca nie powinna zostać przedstawiona do awansu. Następnie w dniu 27 października 2017 r. WKA wydał opinię, w której, 26 głosami za, przy 4 wstrzymujących się, nie rekomendował właściwemu organowi powołującemu przedstawienia skarżącej do awansu.

- 22 W dniu 13 listopada 2017 r. Komisja opublikowała w biuletynie *Informacje administracyjne* komunikat nr 25-2017. Komunikat zawierał listę nazwisk urzędników awansowanych w ramach postępowania w sprawie awansu (2017) (zwanej dalej „decyzją o nieawansowaniu”). Nazwisko skarżącej nie figurowało na tej liście.
- 23 W dniu 14 grudnia 2017 r. EIOD wydał decyzję w przedmiocie zażalenia skarżącej z dnia 10 października 2016 r. wskazanego w pkt 12 powyżej. Na mocy tej decyzji EIOD oddalił pierwszy zarzut skarżącej dotyczący czasu trwania postępowania dotyczącego jej wniosku o udostępnienie dokumentacji medycznej. Z kolei w odniesieniu do drugiego zarzutu zażalenia, dotyczącego niedołączenia opinii profesora D do dokumentacji medycznej skarżącej, EIOD uznał, że okoliczność, iż Komisja nie uwzględniła bezzwłocznie wniosku skarżącej o sprostowanie jej dokumentacji medycznej, stanowi naruszenie przepisów dotyczących ochrony danych osobowych. EIOD wskazał ponadto, że informacje, które otrzymał w ramach tego postępowania, sugerowały, iż komentarz lekarza A został usunięty z dokumentacji medycznej skarżącej.
- 24 W dniu 18 grudnia 2017 r. skarżąca zwróciła się do dyrektora generalnego OLAF-u z wnioskiem o usunięcie sprawozdania cząstkowego z okresu próbnego z jej akt osobowych. Na poparcie tego żądania skarżąca powołała się na decyzję EIOD, o której mowa w pkt 23 powyżej.
- 25 Wiadomością elektroniczną z dnia 18 stycznia 2018 r. Dyrekcja Generalna Komisji ds. Zasobów Ludzkich i Bezpieczeństwa poinformowała skarżącą, że sprawozdanie cząstkowe z okresu próbnego oraz jej uwagi na jego temat zostały usunięte z jej akt osobowych.
- 26 W dniu 10 lutego 2018 r. skarżąca wniosła zażalenie na decyzję o nieawansowaniu opublikowaną w dniu 13 listopada 2017 r. Decyzją R/96/18 z dnia 7 czerwca 2018 r. (zwaną dalej „decyzją oddalającą zażalenie”) właściwy organ powołujący oddalił zażalenie. W dniu 17 czerwca 2018 r. skarżąca potwierdziła doręczenie decyzji oddalającej jej zażalenie.
- 27 W dniu 13 listopada 2018 r. skarżąca została awansowana do grupy zaszerogowania AD 6 w ramach postępowania w sprawie awansu (2018) ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2018 r.

II. Przebieg postępowania i żądania stron

[...]

- 34 Skarżąca wnosi do Sądu o:
- zobowiązanie Komisji do przedstawienia sprawozdań z oceny wszystkich urzędników uprawnionych do ubiegania się o awans z grupy zaszerogowania AD 5 do grupy zaszerogowania AD 6 w ramach postępowania w sprawie awansu (2017) oraz list urzędników przedstawionych do awansu;
 - zobowiązanie Komisji do przedstawienia dowodów i wyników porównania osiągnięć oraz kopii akt WGP i WKA, jak również najnowszych statystyk dotyczących średniego czasu awansu i odpowiadającego mu wzrostu wynagrodzenia urzędników;
 - przesłuchanie w charakterze świadków właściwych uczestników postępowań w sprawie zatwierdzenia i awansu oraz osób, które zapoznały się ze sprawozdaniem cząstkowym z okresu próbnego, po przedstawieniu odpowiedniej dokumentacji, o której mowa w żądaniu drugim;
 - stwierdzenie nieważności decyzji o nieawansowaniu;
 - stwierdzenie nieważności decyzji oddalającej zażalenie;

- zasądzenie od Komisji na rzecz skarżącej odszkodowania za poniesione szkody i straty;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

35 Komisja wnosi do Sądu o:

- oddalenie skargi;
- obciążenie skarżącej kosztami postępowania.

III. Co do prawa

36 W żądaniach czwartym i piątym skarżąca domaga się stwierdzenia nieważności decyzji o nieawansowaniu oraz decyzji oddalającej zażalenie.

37 Zgodnie z utrwalonym orzecnictwem żądania skierowane przeciwko oddaleniu zażalenia skutkują poddaniem ocenie sędziego aktu, na który wniesione zostało zażalenie i są jako takie pozbawione autonomicznej treści (wyroki: z dnia 17 stycznia 1989 r., Vainker/Parlament, 293/87, EU:C:1989:8, pkt 8; z dnia 20 listopada 2007 r., Ianniello/Komisja, T-205/04, EU:T:2007:346, pkt 27). Należy zatem stwierdzić, że przedmiotem żądania dotyczącego stwierdzenia nieważności decyzji oddalającej zażalenie na decyzję o nieawansowaniu jest wyłącznie żądanie stwierdzenia nieważności decyzji o nieawansowaniu (zob. podobnie wyrok z dnia 6 kwietnia 2006 r., Camós Grau/Komisja, T-309/03, EU:T:2006:110, pkt 43).

38 Chociaż decyzja o oddaleniu zażalenia stanowi potwierdzenie decyzji o nieawansowaniu, co sprawia, że nie ma potrzeby wydania konkretnego rozstrzygnięcia w przedmiocie żądań dotyczących stwierdzenia nieważności decyzji oddalającej zażalenie, uzasadnienie zawarte w tej ostatniej decyzji precyzuje powody wydania decyzji o nieawansowaniu. W konsekwencji, z uwagi na rozwojowy charakter postępowania poprzedzającego wniesienie skargi, uzasadnienie to również należy wziąć pod uwagę przy badaniu zgodności z prawem decyzji o nieawansowaniu, gdyż przyjmuje się, że to uzasadnienie pokrywa się z tym ostatnim aktem (zob. podobnie wyrok z dnia 21 maja 2014 r., Mocová/Komisja, T-347/12 P, EU:T:2014:268, pkt 31, 33 i przytoczone tam orzecznictwo; zob. także podobnie wyrok z dnia 9 grudnia 2009 r., Komisja/Birkhoff, T-377/08 P, EU:T:2009:485, pkt 59).

39 W żądaniu szóstym skarżąca wnosi o naprawienie przez Komisję szkód, które miała ponieść.

40 Należy zbadać, po pierwsze, żądanie stwierdzenia nieważności, a po drugie, żądanie odszkodowawcze.

A. W przedmiocie żądania stwierdzenia nieważności

41 Na poparcie swego żądania skarżąca podnosi dwa zarzuty. Zarzut pierwszy dotyczy uchybienia proceduralnego w kontekście postępowania w sprawie awansu (2017). Zarzut drugi dotyczy oczywistego błędu w ocenie popełnionego przez właściwy organ powołujący przy porównywaniu osiągnięć.

42 Komisja powołuje się na wiele bezwzględnych przeszkód procesowych.

1. W przedmiocie dopuszczalności

[...]

c) W przedmiocie bezwzględnej przeszkody procesowej dotyczącej podważenia przez skarżącą aktów, które stały się ostateczne

[...]

- 84 Z powyższego wynika, że należy oddalić zarzut bezwzględnej przeszkody procesowej oparty na braku jasności i precyzji zarzutu pierwszego oraz zarzut bezwzględnej przeszkody procesowej oparty na naruszeniu zasady zgodności. Natomiast argumentację skarżącej kwestionującą, po pierwsze, obecność w jej aktach osobowych sprawozdania częściowego z okresu próbnego w rozumieniu art. 26 regulaminu pracowniczego, a po drugie, sprawozdania z oceny sporządzonego za lata 2015 i 2016, należy odrzucić jako niedopuszczalną.

2. Co do istoty

- 85 W zarzucie pierwszym skarżąca twierdzi w istocie, że postępowanie w sprawie awansu (2017) jest wadliwe ze względu na naruszenie art. 45 regulaminu pracowniczego oraz decyzji Komisji C(2013) 8968 final z dnia 16 grudnia 2013 r. ustanawiającej ogólne przepisy wykonawcze do art. 45 regulaminu pracowniczego, opublikowanej w biuletynie *Informacje administracyjne* nr 55-2013 z dnia 19 grudnia 2013 r. (zwane dalej „OPW”). W tym względzie skarżąca podnosi w szczególności, że uchybienie proceduralne w kontekście postępowania w sprawie awansu (2017) wynika, po pierwsze, z wpływu komentarza lekarza A, a po drugie, z wpływu sprawozdania częściowego z okresu próbnego i sprawozdania z okresu próbnego. Skarżąca dodaje, że zarzucane przez nią uchybienia proceduralne mogły mieć wpływ na wynik postępowania w sprawie awansu (2017), a konkretnie przekładać się na odmowę awansu.

[...]

b) W przedmiocie zarzucanego wpływu sprawozdania częściowego z okresu próbnego i sprawozdania z okresu próbnego na postępowanie w sprawie awansu (2017)

- 108 Skarżąca podnosi w szczególności, że jej akta osobowe, które zostały przeanalizowane w ramach postępowania w sprawie awansu (2017), zawierały informacje, które nie powinny się tam znajdować i które nie powinny być brane pod uwagę przy porównywaniu osiągnięć. W szczególności skarżąca uważa, że obecność w jej aktach osobowych sprawozdania częściowego z okresu próbnego stanowiło uchybienie.
- 109 Skarżąca krytykuje również obecność sprawozdania częściowego z okresu próbnego w jej „aktach dotyczących awansu”, czyli w istocie wpływ i uwzględnienie sprawozdania częściowego z okresu próbnego w ramach postępowania w sprawie awansu (2017). W tym względzie skarżąca podkreśliła w skardze i na rozprawie, że sprawozdanie z okresu próbnego zawierało bezpośrednie odniesienie do sprawozdania częściowego z okresu próbnego i wskazywało na trudności, jakie napotkała na początku okresu próbnego, a mianowicie problemy w relacjach międzyludzkich oraz problemy związane z pracą w grupie.
- 110 Skarżąca uważa, że informacje zawarte w sprawozdaniu częściowym z okresu próbnego miały oczywiste przełożenie na treść sprawozdania z okresu próbnego i sprawozdań z oceny sporządzone za lata 2015 i 2016, a więc dokumenty, które zostały wzięte pod uwagę przy porównywaniu osiągnięć w ramach postępowania w sprawie awansu (2017). Skarżąca twierdzi też, że jeden z członków WKA bezpośrednio zapoznał się ze sprawozdaniem częściowym z okresu próbnego w kontekście postępowania w sprawie awansu (2017). Na rozprawie skarżąca stwierdziła poza tym, że uwzględnienie przez właściwy organ powołujący tego sprawozdania nie było konieczne w ramach postępowania w sprawie awansu (2017).

- 111 Wreszcie w części skargi poświęconej porównaniu osiągnięć skarżąca utrzymuje, że informacje zawarte w sprawozdaniu z okresu próbnego i sprawozdaniu częściowym z okresu próbnego w oczywisty sposób wpłynęły na jej ocenę i nieprzedstawienie do awansu.
- 112 Skarżąca powołuje się więc w istocie, po pierwsze, na uchybienie związane z obecnością sprawozdania częściowego z okresu próbnego w jej aktach osobowych w rozumieniu art. 26 regulaminu pracowniczego. Po drugie, podnosi ona naruszenie art. 45 regulaminu pracowniczego ze względu na uwzględnienie w postępowaniu w sprawie awansu (2017) sprawozdania częściowego z okresu próbnego i sprawozdania z okresu próbnego.
- 113 Komisja nie zgadza się z argumentacją skarżącej.
- 114 W pierwszej kolejności Komisja utrzymuje, że usunięcie sprawozdania częściowego z okresu próbnego z akt osobowych skarżącej nie jest bezpośrednią konsekwencją obowiązków, które zostały na Komisję nałożone decyzją EIOD (zob. pkt 23–25 powyżej). W szczególności EIOD nie stwierdził w swojej decyzji, że obecność w aktach osobowych sprawozdania częściowego z okresu próbnego stanowiła uchybienie.
- 115 W drugiej kolejności Komisja podnosi w swoich pismach, że zgodnie z art. 45 regulaminu pracowniczego i art. 4 ust. 1 lit. a) OPW uwzględnienie sprawozdania częściowego z okresu próbnego w ramach postępowania w sprawie awansu (2017) nie stanowi uchybienia, lecz przeciwnie, przejaw obowiązku spoczywającego na właściwym organie powołującym. Komisja podkreśla ponadto, że w niniejszej sprawie konieczność zapoznania się członków WKA z aktami osobowymi urzędników za pośrednictwem informatycznego systemu zarządzania personelem (zwanego dalej „systemem Sysper 2”) jest wymogiem proceduralnym wynikającym z obowiązku przeanalizowania sprawozdań przewidzianym w art. 45 regulaminu pracowniczego. Dlatego też zdaniem Komisji okoliczność ta nie stanowi uchybienia.
- 116 Zapytana o to na rozprawie Komisja podkreśliła, że wbrew temu, co wskazała w odpowiedzi na skargę, organ powołujący nie był zobowiązany do uwzględnienia sprawozdania częściowego z okresu próbnego. Ponadto wyjaśniła, że celem sprawozdania z okresu próbnego nie było dokonanie oceny osiągnięć urzędnika na użytek awansu, gdyż takie sprawozdanie zostało przygotowane wyłącznie do celów powołania na czas nieokreślony. Komisja wywnioskowała z tego, że przy porównywaniu osiągnięć w ramach postępowania w sprawie awansu zasadniczo brane są pod uwagę jedynie sprawozdania z oceny. Jednakże Komisja uznała, że de facto oceniający zawsze mają możliwość wzięcia pod uwagę dokumentów dostępnych w systemie Sysper 2.
- 117 W trzeciej kolejności, w odpowiedzi na skargę i na rozprawie Komisja zakwestionowała wpływ sprawozdania częściowego z okresu próbnego na postępowanie w sprawie awansu (2017), a w szczególności wpływ tego dokumentu na sprawozdania uwzględnione w trakcie tego postępowania w sprawie awansu.
- 118 Komisja podnosi przede wszystkim, że treść sprawozdania częściowego z okresu próbnego nie stanowiła przeszkody dla powołania skarżącej na czas nieokreślony po okresie próbnym. Na rozprawie Komisja podkreśliła, że przełożeni są uprawnieni do formułowania negatywnych ocen w sprawozdaniu częściowym z okresu próbnego i w sprawozdaniu z okresu próbnego. Komisja dodała, że prawdą jest, iż w spornym sprawozdaniu z okresu próbnego wskazano na problemy, jakie napotkała skarżąca na początku okresu próbnego. Jednakże zdaniem Komisji sprawozdanie z okresu próbnego skarżącej zawierało oceny, które wyraźnie umniejszały negatywne oceny zawarte w sprawozdaniu częściowym z okresu próbnego.
- 119 Następnie Komisja powołuje się na brak interesu skarżącej w kwestionowaniu „zadowolających” wniosków zawartych w sprawozdaniach z oceny sporządzonych za lata 2015 i 2016. Na rozprawie Komisja argumentowała, że zarzucany przez skarżącą negatywny wpływ ocen zawartych

w sprawozdaniu cząstkowym z okresu próbnego został zrównoważony pozytywnymi ocenami zawartymi w sprawozdaniu z okresu próbnego i w sprawozdaniach z oceny sporządzonych za lata 2015 i 2016.

- 120 Na rozprawie Komisja stwierdziła wreszcie poza tym, że decyzja oddalająca zażalenie nie zawiera żadnego odniesienia do sprawozdania cząstkowego z okresu próbnego. W tym względzie wyjaśniła ona, że w trakcie postępowania w sprawie awansu właściwy organ powołujący odwołał się wyłącznie lub zasadniczo do sprawozdań z oceny sporządzonych za lata 2015 i 2016.
- 121 W konsekwencji zdaniem Komisji skarżąca przeceniła wpływ sprawozdania cząstkowego z okresu próbnego na postępowanie w sprawie awansu (2017) i pominęła wagę uwzględnienia innych dotyczących jej sprawozdań zawartych w jej aktach osobowych.
- 122 W rozpatrywanym wypadku należy przypomnieć, że argumenty skarżącej dotyczące obecności sprawozdania cząstkowego z okresu próbnego w jej aktach osobowych w rozumieniu art. 26 regulaminu pracowniczego, zostały odrzucone jako niedopuszczalne (zob. pkt 84 powyżej).
- 123 Należy zatem zbadać wyłącznie argumenty skarżącej dotyczące uwzględnienia sprawozdania cząstkowego z okresu próbnego i sprawozdania z okresu próbnego w ramach postępowania w sprawie awansu (2017), mającego stanowić naruszenie art. 45 regulaminu pracowniczego.

1) Uwagi wstępne

- 124 Artykuł 45 ust. 1 regulaminu pracowniczego stanowi, że porównując osiągnięcia, organ powołujący uwzględnia w szczególności sprawozdania dotyczące urzędników. Ponadto art. 4 ust. 1 lit. a) OPW stanowi w szczególności, że w celu porównania osiągnięć urzędników uprawnionych do ubiegania się o awans organ powołujący uwzględnia w szczególności: „sprawozdania dotyczące urzędników od momentu ich ostatniego awansu lub, w wypadku ich braku, od chwili ich zatrudnienia, a w szczególności sprawozdania z oceny sporządzone zgodnie z ogólnymi przepisami wykonawczymi do art. 43 regulaminu pracowniczego”.
- 125 W pierwszej kolejności należy podkreślić, że sprawozdaniami, o których mowa w art. 45 regulaminu pracowniczego, są sprawozdania określone w art. 43 tego regulaminu, a mianowicie sprawozdania z oceny (zob. podobnie wyrok z dnia 5 października 2000 r., *Rappe/Komisja*, T-202/99, EU:T:2000:227, pkt 37 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 126 Sprawozdania z oceny stanowią niezbędny element oceny zawsze, gdy kariera urzędnika brana jest pod uwagę w związku z wydaniem decyzji o jego awansie (zob. wyroki: z dnia 8 marca 2006 r., *Lantzeni/Trybunał Sprawiedliwości*, T-289/04, EU:T:2006:70, pkt 61 i przytoczone tam orzecznictwo; z dnia 16 marca 2009 r., *R/Komisja*, T-156/08 P, EU:T:2009:69, pkt 53 i przytoczone tam orzecznictwo). Wobec tego decyzja o nieawansowaniu jest wadliwa, jeżeli organ powołujący nie dokonał porównania osiągnięć urzędników uprawnionych do ubiegania się o awans ze względu na brak jednego lub kilku sprawozdań z oceny z winy administracji (wyrok z dnia 28 czerwca 2016 r., *Kotula/Komisja*, F-118/15, EU:F:2016:138, pkt 38; zob. także podobnie wyroki: z dnia 3 marca 1993 r., *Vela Palacios/KES*, T-25/92, EU:T:1993:17, pkt 43; z dnia 11 lipca 2007 r., *Konidaris/Komisja*, T-93/03, EU:T:2007:209, pkt 88).
- 127 W drugiej kolejności nie ma wątpliwości, że organ może uwzględnić inne informacje dotyczące statusu administracyjnego i osobistego kandydatów do awansu. Jednakże organ może oprzeć się na tych informacjach tylko w wyjątkowych okolicznościach (zob. podobnie wyrok z dnia 5 października 2000 r., *Rappe/Komisja*, T-202/99, EU:T:2000:227, pkt 40, 54). Takimi okolicznościami jest między innymi brak sprawozdania z oceny (zob. podobnie wyrok z dnia 13 lipca 1995 r., *Rasmussen/Komisja*, T-557/93, EU:T:1995:138, pkt 32).

- 128 Ponadto dane informacje mogą złagodzić brak sprawozdania z oceny tylko wtedy, gdy spełniają określone warunki, czego udowodnienie jest obowiązkiem pozwanej instytucji. Po pierwsze, muszą być one na tyle obiektywne, aby umożliwiać kontrolę sądową, po drugie, muszą zawierać ocenę osiągnięć urzędnika dokonaną przez osoby odpowiedzialne za sporządzenie sprawozdania z oceny, po trzecie, muszą zostać przekazane urzędnikowi w sposób zapewniający poszanowanie jego prawa do obrony, i po czwarte, muszą być znane komitetowi ds. awansu w chwili porównywania osiągnięć wszystkich kandydatów. Wynika stąd, że informacje mogące uzupełnić brak sprawozdania z oceny powinny być w znacznym stopniu analogiczne do tego sprawozdania pod względem ich źródła, procedury sporządzenia i treści (wyrok z dnia 5 października 2000 r., Rappe/Komisja, T-202/99, EU:T:2000:227, pkt 56, 57).
- 129 W trzeciej kolejności należy przede wszystkim zauważyć, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem podstawową funkcją sprawozdania z oceny jest zapewnienie administracji jak najpełniejszej okresowej informacji na temat warunków pełnienia służby przez urzędników (wyroki: z dnia 15 maja 1996 r., Dimitriadis/Trybunał Obrachunkowy, T-326/94, EU:T:1996:62, pkt 84; z dnia 10 września 2003 r., McAuley/Rada, T-165/01, EU:T:2003:225, pkt 51; z dnia 16 kwietnia 2008 r., Doktor/Rada, F-73/07, EU:F:2008:42, pkt 86). Natomiast sprawozdanie z okresu próbnego ma przede wszystkim służyć dokonaniu oceny przydatności urzędnika na okresie próbnym do wykonywania zadań należących do zakresu jego obowiązków i do uzyskania powołania na czas nieokreślony (zob. podobnie wyrok z dnia 24 lutego 2000 r., Jacobs/Komisja, T-82/98, EU:T:2000:53, pkt 45 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 130 Co więcej, nie można dokonywać automatycznego i bezwzględnego porównania między sprawozdaniem z oceny a sprawozdaniem z okresu próbnego urzędnika, ponieważ oba rodzaje sprawozdań zawierają różne rubryki oceny i system różnych ocen (zob. podobnie wyrok z dnia 15 maja 1996 r., Dimitriadis/Trybunał Obrachunkowy, T-326/94, EU:T:1996:62, pkt 83, 85).
- 131 Następnie należy podkreślić znaczenie, jakie dla rozwoju kariery zawodowej urzędnika ma ustalenie na początku każdego okresu rocznego celów, które zostały wcześniej określone przez przełożonego. Ocena roczna koncentruje się w szczególności na sposobie realizacji tych celów przez urzędnika. To właśnie w świetle tych celów ocenia się wydajność, efektywność i zachowanie urzędnika w ramach służby. Tymczasem cele te nie są tożsame z celami, których realizacji oczekuje się od urzędnika na okresie próbnym w trakcie okresu próbnego, kończącego się powołaniem na czas nieokreślony. Z uwagi na ich szczególny charakter, ukierunkowany na wyniki pracy, oceny zawarte w sprawozdaniu z oceny różnią się od ocen zawartych w sprawozdaniu z okresu próbnego.
- 132 W tym względzie orzeczono, że ocena skarżącej za pierwsze sześć miesięcy jej umowy, zawarta w sprawozdaniu z okresu próbnego, nie może być utożsamiana z oceną dokonaną w ramach corocznego sprawozdania z oceny, a tym samym nie może jej zastępować ani uzupełniać. Celem corocznego sprawozdania z oceny jest ustalenie, czy w świetle określonych w porozumieniu z nią celów skarżąca spełniła pokładane w niej oczekiwania, a tym samym ustalenie poziomu osiągniętych przez nią wyników (zob. w tym celu wyrok z dnia 13 grudnia 2018 r., Wahlström/Frontex, T-591/16, niepublikowany, EU:T:2018:938, pkt 65).
- 133 Wreszcie sprawozdania z oceny, które z racji tego, że są dokumentami mogącymi mieć wpływ na całą karierę zawodową urzędnika, stanowią akty niekorzystne. Orzecznictwo, zgodnie z którym sprawozdania z oceny stanowią akty, które mogą być przedmiotem skargi o stwierdzenie nieważności, stanowi przejaw interesu dobrej administracji, ponieważ gdyby było inaczej, zainteresowany mógłby powoływać się na ewentualne wady takiego sprawozdania tylko w ramach skargi na akt, do którego przyjęcia przyczyniło się dane sprawozdanie. Tymczasem taka sytuacja mogłaby opóźnić przyjęcie istotnych decyzji wobec urzędników (wyrok z dnia 16 marca 2009 r., R/Komisja, T-156/08 P, EU:T:2009:69, pkt 53, 54).

- 134 Powyższe rozwiązanie orzecznicze w odniesieniu do sprawozdań z oceny nie może zostać rozszerzone na dokumenty, których jedynym celem jest przygotowanie konkretnej decyzji administracji, z którą ściśle się one wiążą. Tak jest właśnie w przypadku sprawozdań z okresu próbnego, których celem jest przygotowanie decyzji administracji w sprawie ewentualnego powołania zainteresowanego po zakończeniu okresu próbnego na czas nieokreślony albo w sprawie jego zwolnienia (wyrok z dnia 16 marca 2009 r., R/Komisja, T-156/08 P, EU:T:2009:69, pkt 55).
- 135 Jest tak również w przypadku aktów dotyczących przebiegu okresu próbnego urzędnika, wydanych na podstawie art. 34 regulaminu pracowniczego, takich jak decyzja o przeniesieniu urzędnika na okresie próbnym do innej jednostki organizacyjnej celem kontynuacji okresu próbnego lub decyzja o przedłużeniu sześciomiesięcznego okresu próbnego. Akty te ewidentnie mają na celu umożliwienie lepszej oceny umiejętności urzędnika na okresie próbnym przez administrację, jak również przygotowanie decyzji w sprawie powołania zainteresowanego na czas nieokreślony lub w sprawie jego zwolnienia, których wydanie powinno nastąpić po zakończeniu okresu próbnego, a tym samym nie mogą być przedmiotem autonomicznej skargi o stwierdzenie nieważności (wyrok z dnia 16 marca 2009 r., R/Komisja, T-156/08 P, EU:T:2009:69, pkt 56).
- 136 Ponadto sprawozdanie z okresu próbnego znajdujące się w aktach osobowych urzędnika nie może też co do zasady wywoływać żadnych skutków po wydaniu decyzji o powołaniu na czas nieokreślony po zakończeniu okresu próbnego, dla wydania której zostało ono sporządzone, i którego jedynym celem było jej przygotowanie (zob. podobnie postanowienie z dnia 19 lutego 2008 r., R/Komisja, F-49/07, EU:F:2008:18, pkt 56).
- 137 Z tego względu sprawozdania z oceny i sprawozdania sporządzone w trakcie okresu próbnego mają odrębny przedmiot i cel. Co więcej sprawozdania te podlegają różnym systemom prawnym. Z tego względu mimo że sprawozdanie z okresu próbnego zawiera pewną liczbę uwag na temat jakości pracy urzędnika lub pracownika, co do zasady nie może ono zostać uwzględnione przez komitet ds. awansu.
- 138 Argumenty skarżącej dotyczące uwzględnienia sprawozdań dotyczących okresu próbnego w trakcie postępowania w sprawie awansu (2017) należy rozpatrzyć w świetle powyższych rozważań.

2) W przedmiocie uwzględnienia sprawozdań dotyczących okresu próbnego skarżącej

- 139 W pierwszej kolejności w decyzji oddalającej zażalenie właściwy organ powołujący uznał, że aby porównanie osiągnięć w rozumieniu art. 45 regulaminu pracowniczego było sporządzone zgodnie z prawem, należało uwzględnić zarówno sprawozdania z okresu próbnego, jak i sprawozdania z oceny skarżącej sporządzone za lata 2015 i 2016. Właściwy organ powołujący wyjaśnił, że nic w aktach sprawy nie sugeruje, iż w trakcie postępowania w sprawie awansu (2017) doszło do jakichkolwiek uchybień w tym względzie. Dodał, że sam fakt, iż członek WKA zapoznał się ze sprawozdaniem częściowym z okresu próbnego, nie pozwala na stwierdzenie, że porównanie osiągnięć nie zostało przeprowadzone na podstawie właściwych sprawozdań, a mianowicie sprawozdania z okresu próbnego i sprawozdań z oceny sporządzonych za lata 2015 i 2016.
- 140 W tym względzie należy po pierwsze podkreślić, że – jak potwierdziła Komisja na rozprawie – sprawozdanie częściowe z okresu próbnego skarżącej znajdowało się w systemie Sysper 2 jako załącznik do sprawozdania z jej okresu próbnego.
- 141 Należy też zauważyć, że fakt istnienia sprawozdania częściowego z okresu próbnego oraz jego kluczowe wnioski są wymienione w końcowej części sprawozdania z okresu próbnego. W sprawozdaniu z okresu próbnego zatwierdzający wyjaśnił bowiem, że jest „nieco zaniepokojony tym, że początkowy okres w [pierwszym wydziale, w którym skarżąca była zatrudniona] nie przebiegł bezproblemowo, o czym świadczy sprawozdanie częściowe z okresu próbnego [...], w którym wskazano na problemy skarżącej w relacjach międzyludzkich oraz problemy związane z pracą w grupie”. Zatwierdzający dodał, że owe

oceny wynikały z szeregu szczególnych okoliczności mających miejsce w ramach pierwszego wydziału. Wskutek tych informacji sprawozdanie z okresu próbnego winno być rozpatrywane w połączeniu ze sprawozdaniem cząstkowym z okresu próbnego. Ponadto z dokumentów przedstawionych przez skarżącą przed Sądem wynika, że przed wydaniem decyzji o nieawansowaniu członek WKA bezpośrednio zapoznał się w systemie Sysper 2 ze sprawozdaniem cząstkowym z okresu próbnego, które znajdowało się w załączniku do jej sprawozdania z okresu próbnego.

- 142 Należy zatem stwierdzić, że sprawozdanie z okresu próbnego skarżącej zostało uwzględnione przy porównywaniu osiągnięć. Sprawozdanie cząstkowe z okresu próbnego skarżącej zostało również uwzględnione, bezpośrednio lub pośrednio, przy porównywaniu osiągnięć.
- 143 Po drugie, z orzecznictwa przytoczonego w pkt 125–137 powyżej wynika, że co do zasady sprawozdanie z okresu próbnego nie może być brane pod uwagę w ramach postępowania w sprawie awansu, oraz że organ powołujący może wziąć pod uwagę inne informacje, jeśli spełniają one określone warunki, czego wykazanie spoczywa na danej instytucji, jedynie w pewnych wyjątkowych okolicznościach.
- 144 Należy jednak zaznaczyć, że w niniejszej sprawie w przypadku skarżącej sporządzono dwa sprawozdania z oceny – za lata 2015 i 2016 – i że oceny zawarte w tych sprawozdaniach stanowiły wystarczającą podstawę do przeprowadzenia porównania osiągnięć przewidzianego w art. 45 ust. 1 regulaminu pracowniczego.
- 145 W związku z tym nie zachodziły żadne wyjątkowe okoliczności uzasadniające uwzględnienie przy porównywaniu osiągnięć sprawozdania z okresu próbnego, jak również sprawozdania cząstkowego z okresu próbnego, które zostało załączone do sprawozdania z okresu próbnego.
- 146 W drugiej kolejności i w każdym wypadku należy po pierwsze podkreślić, że w odróżnieniu od sprawozdań z oceny sprawozdanie cząstkowe z okresu próbnego skarżącej nie zostało sporządzone ani w celu przeprowadzenia jej obiektywnej oceny, ani w perspektywie oceny jej kariery zawodowej. Wstępne sprawozdanie z okresu próbnego skarżącej zostało bowiem sporządzone w trakcie okresu próbnego skarżącej w kontekście konfliktu między nią a innymi członkami pierwszego wydziału, w którym była zatrudniona (zob. pkt 2 powyżej). Sprawozdanie cząstkowe zostało zatem sporządzone ze szczególnych powodów, które wystąpiły na początku kariery zawodowej skarżącej w celu przedstawienia problemów, jakie napotkała ona w tym pierwszym wydziale, i uzasadnienia środka administracyjnego polegającego na przeniesieniu jej do innego wydziału dla kontynuowania okresu próbnego. Ponadto skarżąca nie mogła zakwestionować tego sprawozdania w drodze skargi na decyzję o powołaniu na czas nieokreślony, ponieważ decyzja ta nie była dla niej niekorzystna.
- 147 Po drugie, prawdą jest, że przy ocenie jakości pracy urzędnika przełożonemu przysługuje szeroki zakres uznania, przy czym jednym z jego obowiązków jest wyrażenie opinii, a w danym wypadku zastrzeżeń, co do jakości pracy tego urzędnika. Należy jednak zauważyć, że w niniejszej sprawie sprawozdanie cząstkowe z okresu próbnego zawiera zdecydowanie krytyczne komentarze dotyczące efektywności, zdolności, wyników pracy i zachowania skarżącej w pierwszym wydziale, w którym była zatrudniona. Te krytyczne komentarze zostały sformułowane w języku, który skupia się przede wszystkim na osobowości skarżącej, nie zaś na jej kompetencjach zawodowych. Takie krytyczne komentarze wykraczają poza to, co jest obiektywnie konieczne do dokonania oceny istnienia trudności w ramach służby i uzasadnienia decyzji administracyjnej o przeniesieniu do innego wydziału.
- 148 Wobec tego z uwagi na nietypową treść krytycznych komentarzy sformułowanych w sprawozdaniu cząstkowym z okresu próbnego, oceny zawarte w tym sprawozdaniu nie mogą być utożsamiane, a przynajmniej porównywane, z ocenami zawartymi w pozytywnych i późniejszych sprawozdaniach z oceny sporządzonych za lata 2015 i 2016.

- 149 W konsekwencji okoliczności wymienione w pkt 146–148 powyżej stanowią dodatkowy powód w stosunku do tych przedstawionych w pkt 143 i 144 powyżej, aby wykluczyć możliwość uwzględnienia przy porównywaniu osiągnięć sprawozdań dotyczących okresu próbnego skarżącej.
- 150 Należy zatem stwierdzić, że uwzględnienie przez właściwy organ powołujący sprawozdań dotyczących okresu próbnego skarżącej, a mianowicie sprawozdania z okresu próbnego i sprawozdania cząstkowego z okresu próbnego, stanowi uchybienie mogące powodować wadliwość postępowania w sprawie awansu (2017) w odniesieniu do skarżącej.

c) W przedmiocie wpływu stwierdzonego uchybienia proceduralnego

- 151 Skarżąca podnosi, że w braku uchybień wymienionych w pkt 108–112 powyżej wynik postępowania w sprawie awansu (2017) siłą rzeczy byłby inny.
- 152 Komisja odpowiada, że nawet zakładając, iż doszło do uchybienia proceduralnego, skarżąca nie wykazała wpływu tego uchybienia na treść decyzji o nieawansowaniu. Po pierwsze, Komisja argumentuje, że skarżąca twierdzi jedynie w sposób ogólny, iż obecność sprawozdania cząstkowego z okresu próbnego w jej aktach osobowych „nieuchronnie wpłynęła na ocenę” tych akt. Po drugie, podkreśla, że skarżąca nie wskazała, które dokładnie części sprawozdań z oceny sporządzonych za lata 2015 i 2016, czy decyzji oddalającej zażalenie, miałyby powstać pod wpływem treści sprawozdania cząstkowego z okresu próbnego.
- 153 Co się tyczy naruszenia art. 45 regulaminu pracowniczego i wadliwości postępowania w sprawie awansu, z utrwalonego orzecznictwa wynika, że dla stwierdzenia nieważności decyzji o nieawansowaniu nie wystarczy, by akta osobowe kandydata były wadliwe i niekompletne, konieczne jest jeszcze wykazanie, że okoliczność ta mogła mieć decydujący wpływ na postępowanie w sprawie awansu (zob. podobnie wyroki: z dnia 30 stycznia 2008 r., Strack/Komisja, T-394/04, EU:T:2008:20, pkt 39; z dnia 14 listopada 2017 r., Vincenti/EUIPO, T-586/16, EU:T:2017:803, pkt 36).
- 154 Ogólniej rzecz ujmując, z utrwalonego orzecznictwa wynika, że aby uchybienie proceduralne mogło być podstawą stwierdzenia nieważności danego aktu, konieczne jest, aby w braku takiego uchybienia postępowanie mogło zakończyć się innym wynikiem (wyrok z dnia 18 września 2015 r., Wahlström/Frontex, T-653/13 P, EU:T:2015:652, pkt 21; zob. także podobnie postanowienie z dnia 1 grudnia 2015 r., Georgias i in./Rada i Komisja, C-545/14 P, niepublikowane, EU:C:2015:791, pkt 51).
- 155 W niniejszej sprawie, po pierwsze, jak podnosi Komisja, z lektury decyzji oddalającej zażalenie nie wynika, że osiągnięcia skarżącej przewyższały osiągnięcia jej awansowanych współpracowników. Po drugie, na etapie porównania osiągnięć, które organ powołujący szczegółowo przytoczył w decyzji oddalającej zażalenie, nie było żadnej wzmianki o treści okresowego sprawozdania z okresu próbnego. Po trzecie, uwzględnione sprawozdania z oceny zawierają pozytywne oceny „satysfakcjonujące”, podczas gdy sprawozdanie z okresu próbnego, również pozytywne, umożliwiło powołanie skarżącej na czas nieokreślony.
- 156 Należy jednak podkreślić przede wszystkim, że w decyzji oddalającej zażalenie właściwy organ powołujący wyraźnie odwołuje się do treści sprawozdania z okresu próbnego w części „Efektywność, kompetencje i zachowanie w ramach służby”. W tym względzie właściwy organ powołujący zauważa, że w sprawozdaniu z okresu próbnego wspomniano, że pewne „aspekty można poprawić” i że skarżąca winna „w razie potrzeby konsultować się z kierownictwem”, „informować na bieżąco swoich przełożonych”, czy też „koordynować swoją pracę z pracą jej współpracowników”, „aby umożliwić jej osiągnięcie wyników, których się od niej oczekuje”. Należy też przypomnieć, że sprawozdanie z okresu próbnego zawierało w załączniku sprawozdanie cząstkowe z okresu próbnego i odnosiło się do niego.

Sprawozdanie z okresu próbnego, do którego załączono sprawozdanie cząstkowe z okresu próbnego, mogło mieć zatem negatywny wpływ na ocenę „efektywności, kompetencji i zachowania w ramach służby” skarżącej podczas oceny jej osiągnięć.

- 157 Następnie, biorąc pod uwagę, po pierwsze, szczególne okoliczności, w jakich zostało sporządzone sprawozdanie cząstkowe z okresu próbnego załączone do sprawozdania z okresu próbnego znajdującego się w aktach osobowych skarżącej, po drugie, skrajnie krytyczne i subiektywne oceny, które zawierało to sprawozdanie cząstkowe, oraz po trzecie, fakt zapoznania się z tym sprawozdaniem przez członka WKA przed sporządzeniem ostatecznej listy awansowanych urzędników, sprawozdanie cząstkowe z okresu próbnego skarżącej mogło mieć negatywny wpływ na porównanie osiągnięć przeprowadzone w toku postępowania w sprawie awansu (2017).
- 158 Należy wreszcie zauważyć, że prawdą jest, iż sprawozdanie z okresu próbnego sporządza się w przypadku wszystkich urzędników na okresie próbnym. Jednakże nie w przypadku wszystkich urzędników na okresie próbnym sporządza się sprawozdania cząstkowe z okresu próbnego. Ponieważ sprawozdanie cząstkowe z okresu próbnego jest sporządzane w szczególnych przypadkach, różni się ono od sprawozdania z okresu próbnego, a tym bardziej od sprawozdań z oceny, o których mowa w art. 4 OPW. W związku z tym uwzględnienie, bezpośrednio lub pośrednio, sprawozdania cząstkowego z okresu próbnego mogło negatywnie przekładać się na obiektywną i równą ocenę osiągnięć skarżącej w ramach postępowania w sprawie awansu (2017).
- 159 Wynika z tego, że stwierdzone w pkt 150 powyżej uchybienie proceduralne mogło mieć w przypadku skarżącej decydujący wpływ na przebieg tego postępowania i na decyzję o jej nieawansowaniu. Innymi słowy, zostało wykazane, że w braku wspomnianego uchybienia proceduralnego treść decyzji o nieawansowaniu mogła być inna (zob. pkt 153, 154 powyżej).
- 160 W świetle powyższego należy uwzględnić zarzut pierwszy i stwierdzić nieważność decyzji o nieawansowaniu, bez konieczności badania, po pierwsze, pozostałych zarzutów szczegółowych podniesionych przez skarżącą w ramach zarzutu pierwszego, a po drugie, zarzutu drugiego. Ponadto ze względu na stwierdzenie nieważności decyzji o nieawansowaniu nie ma potrzeby badania wniosków o zastosowanie środków organizacji postępowania i środków dowodowych przedstawionych przez skarżącą w ramach trzech pierwszych żądań.

B. W przedmiocie żądania odszkodowawczego

- 161 Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem dotyczącym sporów odszkodowawczych w dziedzinie służby publicznej powstanie odpowiedzialności pozaumownej Unii wymaga łącznego spełnienia kilku przesłanek, czyli bezprawności zachowania zarzucanego instytucji, rzeczywistego wystąpienia szkody oraz związku przyczynowego pomiędzy zarzucanym zachowaniem a powoływaną szkodą (zob. wyrok z dnia 15 września 2005 r., *Casini/Komisja*, T-132/03, EU:T:2005:324, pkt 94 i przytoczone tam orzecznictwo; wyroki: z dnia 4 lipca 2006 r., *Tzirani/Komisja*, T-88/04, EU:T:2006:186, pkt 100; z dnia 26 października 2017 r., *Paraskevaidis/Cedefop*, T-601/16, EU:T:2017:757, pkt 78). Te trzy przesłanki mają charakter kumulatywny, co oznacza, że w przypadku niespełnienia jednej z nich, odpowiedzialność Unii nie może powstać (zob. wyrok z dnia 29 listopada 2018 r., *WL/ERCEA*, T-493/17, niepublikowany, EU:T:2018:852, pkt 207 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 162 W niniejszej sprawie skarżąca domaga się, po pierwsze, naprawienia szkody majątkowej, którą miała ponieść, a którą szacuje na 45 000 EUR, a po drugie, naprawienia krzywdy, której miała doznać, a którą szacuje na 20 000 EUR.

[...]

2. W przedmiocie żądania zadośćuczynienia za podnoszoną krzywdę

[...]

- 179 W drugiej kolejności skarżąca twierdzi, że doznała krzywdy związanej ze zniesławiającymi twierdzeniami dotyczącymi jej stanu psychicznego, które znajdują się w sprawozdaniu częściowym z okresu próbnego. W tym względzie podnosi ona, że możliwość zapoznania się ze sprawozdaniem częściowym z okresu próbnego przez wszystkich jej przełożonych i przez inne dyrekcje generalne Komisji poważnie zaszkodziła jej dobremu imieniu i reputacji zawodowej w ramach OLAF-u i Komisji. Owo naruszenie dobrego imienia skarżącej wywołało jej niepokój i niepewność co do dalszego rozwoju jej kariery zawodowej oraz możliwość uzyskania awansu w ramach postępowania w sprawie awansu (2017). Skarżąca dodaje, że wskutek tej sytuacji zaczęła wątpić w siebie, co wywołało u niej przygnębienie i cierpienie, które miały negatywne przełożenie na jej życie prywatne oraz zdrowie fizyczne i psychiczne. W związku z tym skarżąca domaga się w istocie zadośćuczynienia za krzywdę wynikającą z wpływu, jaki miało sprawozdanie częściowe z okresu próbnego na postępowanie w sprawie awansu (2017).
- 180 W tym względzie przede wszystkim z badania żądania stwierdzenia nieważności, a dokładniej z pkt 124–160 powyżej, wynika, że podniesiony przez skarżącą argument mający na celu wykazanie uchybienia polegającego na uwzględnieniu w ramach postępowania w sprawie awansu (2017) sprawozdania częściowego z okresu próbnego załączonego do sprawozdania z okresu próbnego został uwzględniony i że wskutek wydania decyzji o nieawansowaniu właściwy organ powołujący naruszył art. 45 regulaminu pracowniczego. Wynika stąd, że przesłanka dotycząca bezprawności zachowania zarzucanego Komisji została spełniona.
- 181 Następnie należy stwierdzić, że skarżąca odczuwała stan niepokoju i niepewności co do jej dobrego imienia i przyszłości zawodowej oraz że stan ten wynika bezpośrednio z niezgodności z prawem stwierdzonej w pkt 180 powyżej.
- 182 Ponadto niedopełnienie przez właściwy organ powołujący obowiązków ciążących na nim na podstawie art. 45 regulaminu pracowniczego w ramach postępowania w sprawie awansu (2017) wyrządziło skarżącej konkretną krzywdę, która nie może zostać odpowiednio naprawiona poprzez samo stwierdzenie nieważności decyzji o nieawansowaniu.
- 183 Dodatkowo na rozprawie Komisja zgodziła się, że skarżąca odczuwała niepokój i niepewność. W tym względzie Komisja wyjaśniła, że obawy skarżącej dotyczące sprawozdania częściowego z okresu próbnego były jednym z czynników, które zostały wzięte pod uwagę przy podejmowaniu decyzji o usunięciu tego sprawozdania z jej akt osobowych.
- 184 Wreszcie należy zauważyć, że krzywdę skarżącej minimalizuje okoliczność, że w postępowaniu w sprawie awansu, które przeprowadzono po postępowaniu w sprawie awansu (2017), czyli w postępowaniu w sprawie awansu (2018), skarżąca została awansowana do grupy zaszerogowania AD 6 (zob. podobnie wyrok z dnia 18 listopada 2015 r., Diamantopoulos/ESDZ, F-30/15, EU:F:2015:138, pkt 48).
- 185 W tych okolicznościach należy orzec, że odpowiednim sposobem naprawienia krzywdy wynikającej z niezgodności z prawem stwierdzonej w pkt 180 powyżej będzie zadośćuczynienie oszacowane ex aequo et bono na 2000 EUR.
- 186 W tych okolicznościach należy częściowo uwzględnić żądanie odszkodowawcze skarżącej.
- 187 W świetle całości powyższych rozważań należy, po pierwsze, stwierdzić nieważność decyzji o nieawansowaniu, a po drugie, zasądzić od Komisji na rzecz skarżącej kwotę 2000 EUR tytułem zadośćuczynienia za doznaną przez nią krzywdę.

IV. W przedmiocie kosztów

¹⁸⁸ Zgodnie z art. 134 § 1 regulaminu postępowania kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę.

¹⁸⁹ Ponieważ Komisja w istocie przegrała sprawę, zgodnie z żądaniami skarżącej należy obciążyć ją kosztami postępowania.

Z powyższych względów

SĄD (siódma izba)

orzeka, co następuje:

- 1) **Stwierdza się nieważność decyzji o nieawansowaniu XH do grupy zaszergowania AD 6 w ramach postępowania w sprawie awansu (2017), która wynika z opublikowania w biuletynie *Informacje administracyjne* nr 25-2017 z dnia 13 listopada 2017 r. listy urzędników awansowanych do tej grupy zaszergowania.**
- 2) **Zasądza się od Komisji Europejskiej na rzecz XH kwotę 2000 EUR tytułem zadośćuczynienia za doznaną przez nią krzywdę.**
- 3) **W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.**
- 4) **Komisja zostaje obciążona kosztami postępowania.**

da Silva Passos

Truchot

Sampol Pucurull

Wyrok ogłoszono na posiedzeniu jawnym w Luksemburgu w dniu 25 czerwca 2020 r.

Podpisy